

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvts, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

4. De Octava SS. Innocentium. De felicitate renuntiantium sibi,
sequentium Deum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

De Octava S. Ioannis Evangelij

Prælatorum, exhortationes, lectiones, ex
pla bona, prospera, & adversa: parum
refert dignoscere, quando solus DEVS
mediate moveat, quando mediate, mod
stinctum bonum agnoscam, & ei obe
curem: sicut Ioannes, quem Dominus sic
luit manere, & Petrus, cui identidem ait
minus: Sequere me. Tu me sequere.
quum de more: desiderando impense
rum instinctuum frequentiam, & effic
copiam ardentem postulando, animum qu
eas parando, discretam quadam attention
Dominum cum loqui voluerit, ne me
distractum, & foris vagantem inveniat
affectibus compositum, cordeque mu
veniente vero Domino humiliter, & pruc
ter procedam: humilitas erit in mei
ctione, ac vilificatione eorum Domino
dentia in intelligendo, ac ad usum dirig
do verba Domini, non interrumpendo
cem Domini, & cum non capiam, humil
lucem & veritatem eius claram petendo
semper faciam grata Patri.

MEDITATIO IV.

De Octava SS. Innocentium.
*De felicitate renuntiantium sibi, sequen
tium Deum.*

Videbo Dominum letum celeriter ad
pe

De Octava SS. Innocentium. 7

ptare à Patre per Angelum evulgatum exi-
lium, tam tenui argumento, quale est so-
mnium. Petam cum imitari.

Conf. 1. Sicut res bona naturâ suâ, si im-
moderata, aut inordinata fiat, noxia effici-
tur, ut sanguis bonus, & necessarius, si nimis,
morbos causat, vitam eripit; & calor natura-
lis bonus, & necessarius, si modum excedat,
febres gignit: Sic amor proprius, si ordina-
tus sit, bonus, & ad conservationem sui ne-
cessarius; si non, malum est majus maxi-
mo, & est affectio inordinata sui, quæ nulla
ratione habita humanis, & divinis utitur in-
propriam utile prorsus perversè, cum nihil
amandum, quia utile nobis, ibi finem po-
nendo, sed quia placet DEO. Ideò plus con-
cupiscentia mundi, quàm substantia nocet, juxta
D Bernard. de omnium renuntiatione.

Conf. 2. Quomodo tota difficultas in servi-
tio divino sita sit in extirpatione hujus inor-
dinati appetitûs: quia amare DEVM opus
est ineffabilis suavitatis. Sed priùs auferri
debet humiditas, ut ligna ardeant, eijciendû
carnale, terrenum, ut subeat coeleste, spiri-
tuale. Qui vult spiritum DEI in regno cor-
dis sui plensè dominari, debet furiosum il-
lum dæmoniacum (Marc. 5.) voluntatem
propriam expellere: priùs Ionas navi eijcien-
dus, quàm sedetur tempestas: prius oportet

8 De Octava SS. Innocentium.

Herodem mori, quam redire Christum. Nequit uniri voluntati Dei, quidquid ei contrarium, vel dissimile.

Conf. 3. Ad id faciendum me impellit felicitate obsequentiū spiritui Domini: qui ad originem impeccabilitatis accedunt, qui magis spiritui divino subsunt: voluntas enim que per se regula est rationis, justitiæ, sanctitatis, non potest à recto declinare. Voluntas autem DEI talis est naturâ suâ, qualis est Beatorum ex gratia: quia repugnat summi bonitati, quidquid à puritate alienum est. Sed qui obedit spiritui divino, ad hæret voluntati DEI: ad originem igitur impeccabilitatis accedit, quid hoc bono cogitari potest felicius? Offeram itaque me cum verecundæ meæ vilitatis totum spiritui Domini, sicut obrulit eidem Christus. 1. Animam, ut eam Templum suum faciat, in unione sanctissimæ animæ ejus. 2. Memoriam, ut eam à omni vanitate purificet, in unione pretiosissimæ ejus memoriæ. 3. Intellectum, ut eum luce fidei, & sapientiæ illustret, in unione intellectus ejus. 4. Voluntatem, ut eam charitate repleat, in unione voluntatis ejus. 5. Sensus, ut ab eis inania removeas, & divini servire faciat, in unione ordinatissimorum sensuum ejus, tam interiorum, quam exteriorum. 6. Corpus meum, linguam, manuum

pede
gine
labo

Ind

V

tum
eos:

C

ad b

titat

don

tent

expe

tatio

indi

re ac

C

ut q

pend

sunt

cia,

hoc

non

C

pede

De Vigilia Epiphaniæ.

9

pedes, ad laborandum pro eo, in unione vir-
ginei corporis ejus. 7. Totum me: & postu-
labo acceptari oblationem meam.

MEDITATIO V.

De Vigilia Epiphaniæ.

*Indifferentia primus effectus rejecti a-
moris proprii.*

Videbo D. Virginem, & Iosephum cum
Parvulo ad omnem spiritûs divini nu-
tum mobiles, euntes, & redeuntes. Petam
eos assequi.

Conf. 1. Indifferentiam semper attendere
ad beneplacitum DEI: quia dignitas, bea-
titasque animæ non consistit in possessione
donorû Dei, sed quòd Deus sit cum illa con-
tentus. Quicumque indifferentiâ plenâ caret,
expositus est omni lapsui: quia omnis mu-
tationis in amore DEI origo est non amâsse
indifferentem, non fuisse paratum Deo aucto-
re ad hoc relinquendum, vel assumendum.

Conf. 2. Perfectionem indifferentiæ esse,
ut quis sit ad omnia paratus, & simul pro-
pendeat ad actum heroicum, aut ad ea, quæ
sunt acerbiora: ad omnia in Provincia offi-
cia, habitationes, &c. Et simul ad Indias:
hoc enim sine illo nihil valet, illud sine isto
non est perfectum.

Conf. 3. Indifferentiam tolli errore pu-

A 5

tag.